

Міністерство освіти і науки України
Чорноморський національний університет імені Петра Могили

Факультет фізичного виховання та спорту
Кафедра олімпійського та професійного спорту

Слюсаренко Е. С.

ІНТЕГРАЛЬНА ПІДГОТОВКА ІНСТРУКТОРІВ З ГІРСЬКОГО ТУРИЗМУ З
ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

Спеціальність 017 – Фізична культура і спорт

Автореферат дипломної роботи
на здобуття кваліфікації магістра

Миколаїв – 2021

Робота виконана на кафедрі професійного та олімпійського спорту, факультету фізичного виховання та спорту, Чорноморського національного університету імені Петра Могили, Міністерства освіти і науки України

Науковий керівник

Доктор біологічних наук, професор
Чернозуб Андрій Анатолійович, Чорноморський національний університет імені Петра Могили, декан факультету фізичного виховання та спорту

Рецензент

Доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор
Бріскін Юрій Анатолійович, Чорноморський національний університет імені Петра Могили, професор кафедри олімпійського та професійного спорту

Захист відбудеться 25 лютого 2021 р. о 9:00 на засіданні державної екзаменаційної комісії у Чорноморському національному університеті імені Петра Могили (54003, Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10)

З дипломною роботою можна ознайомитися в бібліотеці Чорноморського національного університету імені Петра Могили (54003, Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10)

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність. Дитячо-юнацький гірський туризм є одним з нових видів спортивної та рекреаційно-оздоровчої діяльності. Офіційний проект його розвитку був затверджений лише в 2005 році. У той же час, в останні роки спостерігається значний його прогрес. Приріст, пов'язаний зі світовою тенденцією: гірський туризм в рамках спортивно-оздоровчого напрямку є одним з перспективних, дохідних і динамічно розвиненим в умовах зростання інтересу суспільства видом активного відпочинку.

Однак підготовка висококваліфікованих кадрів для гірського туризму в даний час розвинена слабо: у вищих навчальних закладах відсутні дисципліни (модулі) і програми підготовки фахівців з гірського туризму. Потрібна розробка і впровадження науково обґрунтованих технологій підготовки викладачів, методистів.

Актуальність і доцільність цього дослідження, спрямованого на розробку, теоретичне і експериментальне обґрунтування змісту і методики підготовки майбутніх висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму, що здійснюється в межах системи додаткової освіти, обумовлює необхідність подолання наступних протиріч, що виникають між:

- соціальним замовленням суспільства на висококваліфікованого фахівця туристичної галузі, здатного професійно і компетентно організувати і проводити роботу з гірського туризму, і відсутністю такої підготовки (переважно в рамках спортивно-оздоровчого туризму) у вищих навчальних закладах, включаючи університети, педагогічні ВНЗ та галузі фізичної культури;

- необхідністю додаткової професійної освіти майбутніх висококваліфікованих фахівців з дитячо-юнацького гірського туризму у вищих навчальних закладах, і відсутністю науково обґрунтованих теоретико-методичних основ його забезпечення, моделі, змісту і методики підготовки висококваліфікованих кадрів в цілому з гірського туризму.

Об'єкт дослідження - процес додаткової професійної підготовки майбутніх висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму).

Предмет дослідження - зміст і методика підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму до проведення занять з підлітками 11-14 років в системі додаткової професійної освіти.

Гіпотеза дослідження: додаткова професійна підготовка висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму до організації та проведення занять з підлітками 11-14 років:

– визначити науково-обґрунтований зміст, методику та організаційно-методичне забезпечення підготовки висококваліфікованих кадрів для організації і проведення занять з дитячо-юнацького гірського туризму з підлітками 11-14 років;

– виявити педагогічні умови реалізації методики додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму до організації та проведення занять з підлітками;

– розробити та експериментально перевірити методику додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до організації та проведення занять з підлітками.

Мета дослідження - теоретичне та експериментальне обґрунтування методики підготовки висококваліфікованих кадрів (інструкторів викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до проведення занять з гірського туризму з підлітками 11-14 років в системі додаткової освіти.

Завдання дослідження:

1. Охарактеризувати сучасну підготовку висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму.

2. Виявити педагогічні умови реалізації методики додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму до організації та проведення занять з підлітками 11-14 років.

3. Розробити та експериментально перевірити методику додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до організації та проведення занять з підлітками.

4. Визначити ефективність впливу розробленої методики додаткової професійної підготовки студентів на їх професійно-педагогічну компетентність до організації та проведення занять з дитячо-юнацького гірського туризму з підлітками.

Методи дослідження. Для вирішення поставлених завдань, були використані методи аналізу документальних джерел, соціологічні методи дослідження (анкетування), педагогічне спостереження, структурно-системний аналіз (моделювання педагогічних систем), педагогічний експеримент, експертна оцінка, педагогічне тестування, методи математичної обробки даних.

Наукова новизна дослідження полягає в наступному:

– розробити й подати експериментально перевірений зміст, методику та методичне забезпечення додаткової професійної підготовки студентів майбутніх висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до організації та проведення занять з підлітками та молоддю.

– виявлено педагогічні умови реалізації методики додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до організації та проведення занять з підлітками та молоддю;

– розроблено інструментарій, визначені критерії для оцінки результатів додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму до організації та проведення занять з підлітками та молоддю. Визначено рівень і сформованість професійно-педагогічної компетентності інструктора-викладача дитячо-юнацького гірського туризму.

Теоретична значимість дослідження полягає в тому, що його результати доповнюють теорію і методику додаткової професійної освіти в педагогічних ВНЗ і в галузі фізичної культури і спорту, які розширюють науково-педагогічні уявлення

про зміст та методику підготовки студентів непрофільних спеціальностей за програмою додаткової професійної освіти з дитячо-юнацького гірського туризму. У дослідженні розроблена методика підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до організації та проведення занять з підлітками та молоддю, яка системно представляє процес і результат їх підготовки.

Практична значимість дослідження полягає в розробці методики та методичного забезпечення додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з гірського туризму (інструкторів викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до організації та проведення занять з підлітками, яка включає програму курсу «Організація і методика дитячо-юнацького гірського туризму і краєзнавчої роботи». Апробована в процесі педагогічного експерименту методика підготовки, інструментарій та критерії професійно-педагогічної компетентності висококваліфікованих кадрів з гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму), а також методичні матеріали можуть бути використані в практиці роботи установ основної та додаткової освіти дітей і підлітків, в системі підвищення кваліфікації працівників освіти і при навчанні студентів вищих і середніх спеціальних навчальних закладів сфери педагогічної освіти, фізичної культури, спорту і туризму.

Структура й обсяг роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (104). Загальний обсяг дипломної роботи складає 78 сторінок, вона містить 6 таблиць і 7 рисунків.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

У вступі розкрито актуальність теми магістерської роботи, наведено зв'язок з науковими програмами, сформульовано мету та завдання, предмет та об'єкт, методи та інформаційну базу дослідження, представлено наукову новизну і практичне значення одержаних результатів, апробацію результатів дослідження, а також подано структуру роботи.

У першому розділі **«Теоретико-методичні аспекти підготовки висококваліфікованих кадрів з гірського туризму»** проведено теоретичний аналіз і узагальнення вітчизняної та зарубіжної науково-методичної літератури з проблеми наукового дослідження, розглянуто сучасні підходи до проблеми спрямованості підготовки кадрів-фахівців для сфери гірського туризму. Деталізовано вивчені наукові підходи до проблеми готовності кадрів дитячо-юнацького гірського туризму до організації та проведення занять з підлітками 11-14 років в системі вищої і додаткової професійної освіти.

У другому розділі **«Матеріал, методи та організація дослідження»** обґрунтовано й описано методи дослідження, відповідно до мети і завдань роботи, використовується теоретичний аналіз і узагальнення літературних джерел; соціологічні методи дослідження (анкетування); педагогічне спостереження; структурно-системний аналіз (моделювання педагогічних систем); педагогічний експеримент; експертна оцінка; педагогічне тестування; методи математичної обробки даних.

У третьому розділі **«Результати дослідження та їх обговорення»** представлені результати щодо експертної оцінки змісту і методики підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму).

Одним з аспектів, що визначають зміст інтегрованого курсу підготовки був вибір його назви, яке б максимально відображало спрямованість експериментального курсу. Ми запропонували експертам на вибір три варіанти, вони також могли включити свої. До першої групи експертів увійшли професійні спортсмени з гірського туризму, а до другої – інструктори-викладачі дитячо-юнацького гірського туризму.

Анкетування стосувалось визначення термінів реалізації курсу (рис. 1). Експертам пропонувалося 8 варіантів відповіді, з яких потрібно вибрати тільки один.

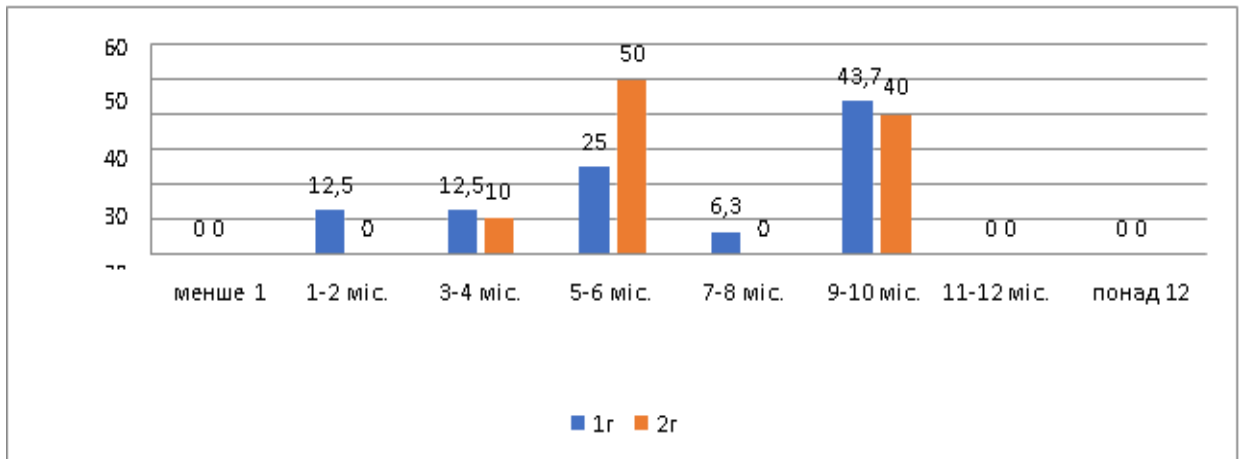

Рис. 1. Визначте терміни реалізації курсу

Відповіді на це питання в 1 групі експертів були розподілені наступним чином. Більшість експертів (43,7%) прийняли рішення про необхідність 9-10 місячного курсу підготовки. Цю тривалість в ході бесіди обґрунтовували об'ємністю курсу, так як він включає, крім, власне підготовки в гірському туризмі, ще педагогічну туристично-краєзнавчу підготовку. Варіанти менше 1 місяця, 11-12 місяців і більше 12 місяців не вибрав жоден з експертів; 1-2 місяці і 3-4 місяці вибрали по 12,5% експертів; варіанту 7-8 місяців віддали перевагу 6,3% експертів. Висловили думку, що студентам-слухачам потрібно пройти навчальний курс терміном 5-6 місяців - 25% експертів.

На відміну від експертів 1 групи, більшість фахівців з 2 групи вибрали в якості найбільш оптимальної тривалості курсу підготовки 5-6 місяців - 50% експертів; 9-10 місяців віддали перевагу 40% експертів і 10% - 3-4 місяці. 43,8% експертів 1 групи вважають, що вступні випробування для зарахування на курс підготовки студентів до організації і проведення занять з гірського туризму з підлітками повинні включати теоретичну (співбесіда) і практичну частину, а також виконання нормативів з фізичної підготовки.

На питання «Вкажіть, на яку загальну кількість годин, на Вашу думку, повинен був розрахований курс?» були отримані такі відповіді експертів 1 групи: велика частина респондентів - 56,3%, вважає, що потрібно 300-340 годин; 25% експертів - 221-260 годин і 18,7% експертів обрали варіант 181-220 годин (рис. 2).

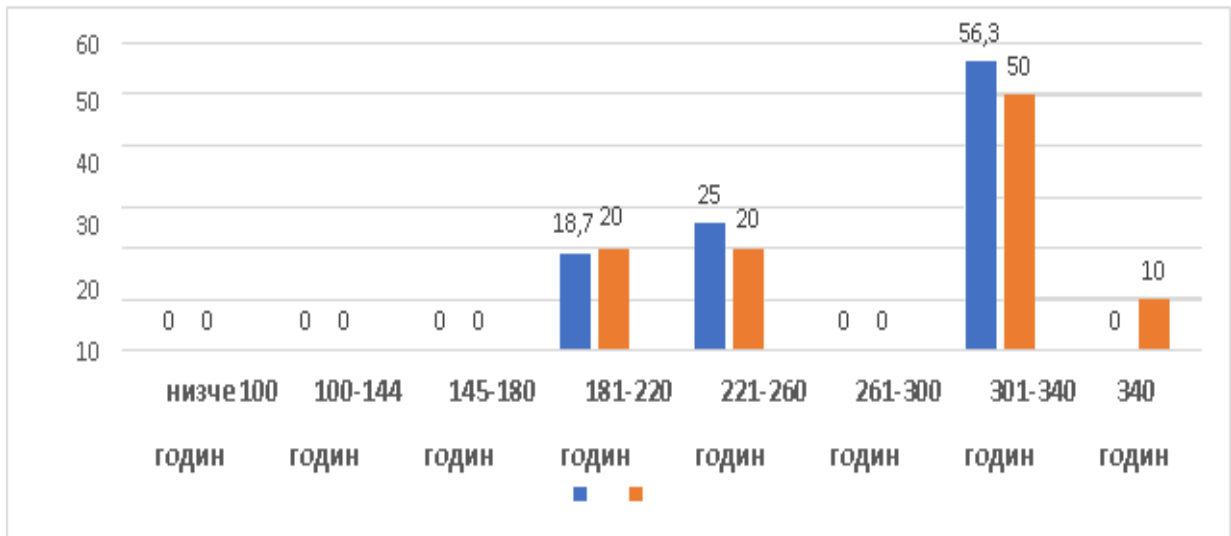

Рис. 2. «Вкажіть, на яку загальну кількість годин, на вашу думку, повинен бути розрахований курс?»

Більшість експертів з 2 групи також вважали за краще варіант відповіді 300-340 годин - 50%; 20% експертів - 221-260 годин; 20% - 181-220 годин і 10% експертів - понад 340 годин.

Експерти з 1 групи вважають, що навчання (рис. 3) на курсі має бути етапним (по кожному розділу - спочатку теорія, потім практика і заключне стажування), позитивну відповідь дали більше половини фахівців - 68,8%. Вважають, що теорія, але без заключного стажування повинна бути рознесена по часу з практикою - 31,2% експертів.

Експерти з 2 групи - 80% вважають, що навчання на курсі має бути етапним, 20%, - що стажування не потрібно.

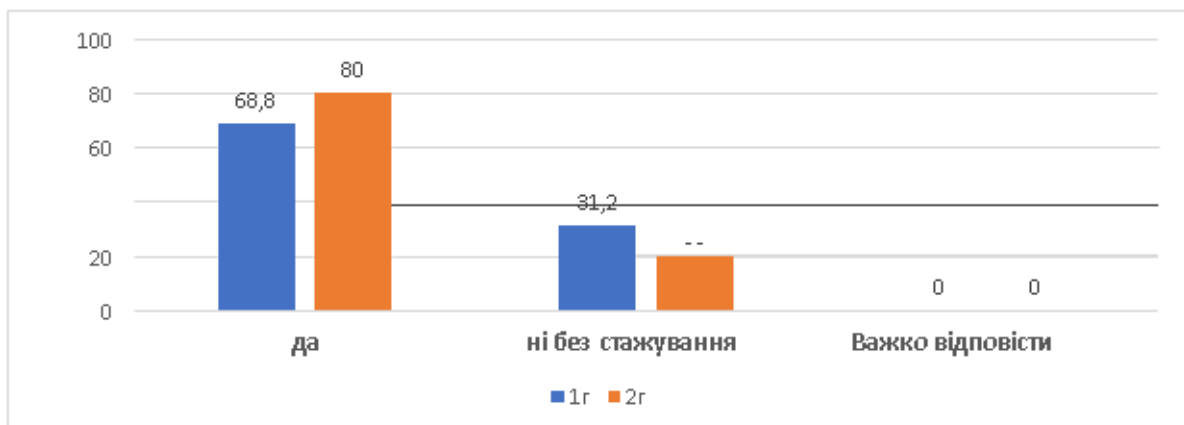

Рис. 3. «Чи повинно навчання бути етапним (по кожному розділу - спочатку теорія, потім практика і заключному - стажування)?»

З 9 запропонованих видів підготовки та їх змісту (рис. 4), які необхідно включити в експериментальний курс по 100% 1 групи експертів вибрали: теоретичну підготовку (відповіді № 2, 3), тобто методику розвитку рухових якостей і технічних навичок спортсменів в гірському туризмі, правила організації та проведення туристично-краєзнавчих заходів; і 75% - основи краєзнавства і 62,5% експертів обрали теоретичні основи підготовки в гірському туризмі (техніка, тактика, орієнтування на місцевості і топографія, проведення туристської роботи на маршруті, виживання в екстремальних умовах, перша допомога).

Практична підготовка - організація і проведення занять, змагальної діяльності в гірському туризмі; - планування туристично-краєзнавчої роботи в установі додаткової освіти дітей та молоді та методику навчання юних туристів основам рухових, технічних, а також інших дій в гірському туризмі. 81,3% експертів обрали практичну підготовку - використання туристичного спорядження, участь в поході. 75% експертів - стажування (педагогічна практика) в установі додаткової освіти дітей та молоді.

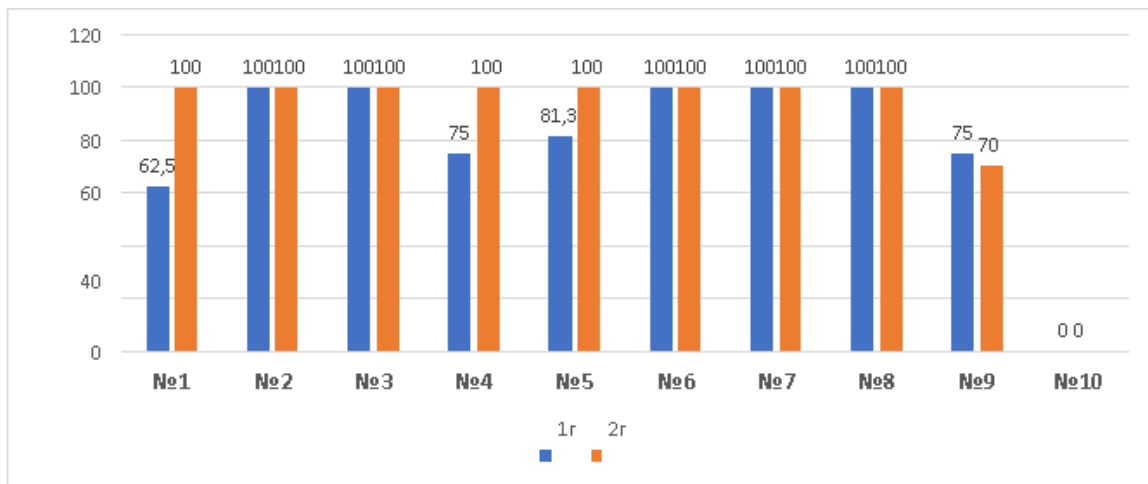

Рис. 4. «Які види підготовки та їх зміст необхідно включити в експериментальний авторський курс?»:

1) Теоретична - основи підготовки в гірському туризмі (техніка, тактика, орієнтування на місцевості і топографія, проведення туристської роботи на маршруті, виживання в екстремальних умовах, перша допомога); 2) Теоретична - методики розвитку рухових якостей і технічних навичок спортсменів в гірському туризмі; 3) Теоретична - правила організації і проведення туристсько-краєзнавчих заходів з дітьми та підлітками; 4) Теоретична підготовка - основи краєзнавства; 5) Практична підготовка - використання туристського спорядження, участь в поході; 6) Практична

підготовка - організації та проведення занять, змагальної діяльності в гірському туризмі; 7) Практична підготовка - планування туристсько-краєзнавчої роботи в установі додаткової освіти дітей та молоді; 8) Практична підготовка - методики навчання юних туристів основам рухових, технічних, а також інших дій в гірському туризмі; 9) Стажування (педагогічна практика) в установі додаткової освіти дітей та молоді; 10) Інше.

У таблиці 1 представлені результати експертної оцінки рівня сформованості професійних умінь у гірському туризмі (операційно діяльнісний критерій професійної компетентності).

Ми запропонували експертам досить значний (28) перелік умінь, які вони повинні були оцінити у студентів двічі - перший раз - на початку експерименту в ході 3-денного крос-походу, другий раз - в процесі залікового категорійного походу. Таким чином, в ході першої оцінки встановлено, що у студентів практично були відсутні такі туристські вміння (середня оцінка по групі 2,5-2,9 балів): оформлення маршрутної документації - $2,5 \pm 0,14$ балів; читання карти; вибір і опис по карті оптимального шляху руху, характеристика місцевості - $2,6 \pm 0,16$ балів; орієнтування на місцевості по карті - $2,8 \pm 0,17$ балів; орієнтування на місцевості за компасом в гірській місцевості - $2,8 \pm 0,20$ балів; пошук і очищення води - $2,8 \pm 0,19$; групова техніка руху по гірській місцевості: організація зв'язок, рух в зв'язці - $2,7 \pm 0,20$ балів; індивідуальна техніка руху по гірській місцевості - $2,9 \pm 0,22$ балів. Середній бал по групі склав на початку експерименту $3,09 \pm 0,21$ балів. Очевидно, при порівнянні даних результатів з результатами тестового контролю, за який студенти отримали приблизно такий же бал, що відсутність сформованості більшості туристських умінь обумовлено низьким рівнем знань в гірському туризмі.

Таблиця 1

Результати оцінки операційно-діялісного критерію професійної компетентності інструктора - викладача дитячо-юнацького гірського туризму

№	Зміст умінь	До експерименту	Після експерименту	p
1	Використання туристського гірського спорядження	$3,3 \pm 0,21$	$4,6 \pm 0,20$	$<0,05$
2	Індивідуальна техніка руху по гірській місцевості	$2,9 \pm 0,22$	$4,7 \pm 0,21$	$<0,01$

3	Групова техніка руху по гірській місцевості: організація зв'язок, рух в зв'язці	2,7±0,20	4,4±0,21	<0,01
4	Рух по перилах	3,0±0,26	4,7±0,22	<0,01
5	Пересування по кам'янистій осипи	3,0±0,20	4,5±0,15	<0,01
6	Пересування вгору і вниз по схилу	3,4±0,19	4,8±0,16	<0,01
7	В'язка вузлів	3,1±0,19	4,5±0,18	<0,01
8	Підготовка групового спорядження для гірського туристичного походу	3,0±0,22	4,6±0,20	<0,01
9	Складання плану подолання складних ділянок	3,2±0,25	4,4±0,21	<0,05
10	Подолання перешкод	3,1±0,24	4,8±0,22	<0,05
11	Надання першої допомоги	3,0±0,21	4,7±0,20	<0,01
12	Орієнтування на місцевості по компасу в гірській місцевості	2,8±0,20	4,6±0,17	<0,01
13	Орієнтування на місцевості по мапі	2,8±0,17	4,5±0,17	<0,01
14	Читання карти: вибір і опис по карті оптимального шляху руху, характеристика місцевості	2,6±0,16	4,6±0,13	<0,01
15	Вибір місця для привалу і бівуака	3,4±0,18	4,7±0,13	<0,05
16	Організація бівуака в незручних місцях: на моренах, льодовиках і гребенях (перевалах)	3,0±0,20	4,4±0,15	<0,05
17	Укладання рюкзака	3,5±0,24	4,8±0,19	<0,05
18	встановлення намету	3,7±0,22	4,9±0,20	<0,05
19	Складання меню і розкладка продуктів, облік їх витрат	3,4±0,22	4,8±0,20	<0,01
20	Орієнтування на місцевості без компаса, карти і інших пристроїв	3,0±0,23	4,3±0,14	<0,05
21	Пошук і очищення води	2,8±0,19	4,5±0,16	<0,01
22	Добування вогню без сірників	3,1±0,19	4,4±0,13	<0,05
23	Визначення сторін горизонту по рослинам і поведінці тварин, рельєфу, ґрунті, вітру, снігу	3,0±0,17	4,6±0,14	<0,01
24	Розробка плану проведення гірського туристського походу	3,2±0,20	4,6±0,14	<0,05
25	Розробка маршруту гірського туристського походу	3,1±0,21	4,7±0,15	<0,01
26	Збір групової медичної аптечки	3,6±0,24	4,7±0,20	<0,05
27	Організація страховки в гірських походах	3,3±0,24	4,5±0,20	<0,05

28	Оформлення маршрутної документації	2,5±0,14	4,3±0,15	<0,01
Середній підсумковий бал		3,09±0,21	4,6±0,17	<0,05

Після закінчення експерименту виявлено статистично достовірне підвищення ($p < 0,05$) результатів оцінки всіх туристських умінь, середній бал збільшився на 1,51 (32,8%) з $3,09 \pm 0,21$ до $4,6 \pm 0,17$ балів.

ВИСНОВКИ

1. Охарактеризовано сучасний стан підготовки висококваліфікованих кадрів для сфери дитячо-юнацького гірського туризму в Україні. Показаний недостатній рівень науково-методичної розробленості проблеми підготовки кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму в додатковій освіті студентів педагогічних вузів. Визначена нагальна потреба розробки і впровадження багаторівневої, безперервної підготовки та підвищення кваліфікації фахівців з дитячо-юнацького гірського туризму, які дозволять ефективно вирішувати завдання прискореного насичення туристських підприємств, установ, центрів, клубів і комплексів кваліфікованими фахівцями сфери спортивно-оздоровчого гірського туризму.

2. Визначено, що 79,2% студентів віддають перевагу активному відпочинку пасивному - 20,8%; знають і чули про існування активного відпочинку, яким є туризм - 82,5%; віддають перевагу екскурсіям і одноденним походам - 65,7%; люблять брати участь в 2-3 денних походах з наметами - 58,7%; подобаються багатоденні походи з перешкодами - 42,9% респондентам. Нові враження приваблюють 81,2% студентів, пам'ятки - 71,6%, міжлюдські спілкування - 67%, спілкування з природою приваблює - 66,7%, розвага і відпочинок-за 51,2%, оздоровлення - 14,9%. До обраних видів спортивно-оздоровчого туризму відносяться: пішохідний - 61,4%, гірський - 59,7% і велосипедний - 56,4%.

3. Показано незадовільний організаційно-методичний стан спортивно-

оздоровчого гірського туризму серед студентів: про наявність туристського клубу в їхньому населеному пункті знають 31%, відповіли негативно 33% і 36% опитаних не змогли відповісти, тобто в цілому близько 2/3 (69%) студентів були непроінформовані. У той час як хочуть, щоб в їхньому місті був туристський клуб, який організовує різні туристські заходи і походи - 84,2%, а хочуть займатися спортивно-оздоровчим туризмом 76,9%; володіють знаннями про особливості організації роботи з гірського туризму в спортивних гуртках, об'єднаннях тільки 13,5% студентів, не володіють - 84,2% і 2,3% опитаних - не змогли відповісти на дане питання; знаннями про туристичні ресурси своєї провінції володіють - 15,8% респондентів, володіють, але недостатньо - 30,4%, не володіють - 37,8% і не змогли відповісти - 16%; повністю або частково підготовлені до керівництва туристським гуртком тільки 16,2% опитаних, решта 83,8% респондентів вважають себе повністю не готовими; пройти навчання та отримати кваліфікацію інструктора-викладача або методиста-викладача дитячо-юнацького гірського туризму хочуть 61% респондентів, вагалися з відповіддю - 21,8%, не хочуть - 17,2%.

4. Виявлено ступінь наявності знань, умінь і досвіду проведення туристично-оздоровчих походів: володіють знаннями про правила і вимоги до безпечної організації туристських заходів - 20% респондентів, не володіють - 73%, не змогли відповісти - 7 %; володіють навичками виживання в природних умовах - 20% респондентів; 9,4% володіють недостатньо і не володіють - 52,5%, тобто сумарно 61,9% не володіють або володіють недостатньо; не вміють ставити намет, розпалювати багаття і готувати їжу на багатті 63% студентів, 29,4% респондентів вміють, хочуть цього навчитися або вдосконалити свої навички 67% опитаних; не володіють навичками орієнтування за компасом і по топографічній карті - 58,7%, володіють, але недостатньо - 10,9%, впевнено володіють тільки 22,8% студентів:знають, як орієнтуватися на місцевості без карти і компаса, по місцевим в т.ч. природним прикметами - 26,4% опитаних студентів, трохи володіють - 23,2%, не володіють - 40,4%; впевнено володіють навичками надання першої допомоги потерпілому 51,2% опитаних, 21,8% вважають, що володіють недостатньо і зовсім не володіють - 27%.

АНОТАЦІЇ

Слюсаренко Е.С. Інтегральна підготовка інструкторів з гірського туризму з використанням інноваційних методів навчання. – На правах рукопису.

Дипломна робота на здобуття кваліфікації магістра за спеціальністю 017 «Фізична культура і спорт» – Чорноморський національний університет імені Петра Могили, Миколаїв, 2021.

Магістерська робота присвячена питанню дослідження інтегральної підготовки інструкторів з гірського туризму з використанням інноваційних методів навчання. Виявлено педагогічні умови реалізації методики додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до організації та проведення занять з підлітками та молоддю. Розроблено інструментарій, визначені критерії для оцінки результатів додаткової професійної підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму до організації та проведення занять з підлітками та молоддю. Визначено рівень і сформованість професійно-педагогічної компетентності інструктора-викладача дитячо-юнацького гірського туризму. Результати доповнюють теорію і методику додаткової професійної освіти в педагогічних ВНЗ і в галузі фізичної культури і спорту, які розширюють науково-педагогічні уявлення про зміст та методику підготовки студентів непрофільних спеціальностей за програмою додаткової професійної освіти, з дитячо-юнацького гірського туризму. У дослідженні розроблена методика підготовки висококваліфікованих кадрів з дитячо-юнацького гірського туризму (інструкторів-викладачів дитячо-юнацького гірського туризму) до організації та проведення занять з підлітками та молоддю, яка системно представляє процес і результат їх підготовки.

Ключові слова: інтегральна підготовка, гірський туризм, інноваційний метод навчання, інструктори-викладачі дитячо-юнацького гірського туризму.